Lietas materiāli Nr.142230411

Lietvedības Nr.104AA-38-14/9

S P R I E D U M S

Rīgā, 2014.gada 13.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese I.Amoliņa

tiesneši I.Logina un J.Stukāns

2014.gada 2.janvārī rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par **/pers. D/, /personas kods/,** saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 2.punkta, sakarā ar /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 28.jūnija spriedumu.

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

k o n s t a t ē j a :

2011.gada 5.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PA819996 konstatēts, ka /pers. D/ 2011.gada 5.aprīlī plkst.16.04 agresīvi vadīja transportlīdzekli BMW, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/ Rīgā, pa Pils ielu no Torņa ielas puses, kas izpaudās kā vairāku pirms Pils un Muitas ielu krustojumā kolonnā stāvošu transportlīdzekļu apbraukšana pa joslu, kas paredzēta braukšanai tikai pa labi un ir apzīmēta ar 512.ceļa zīmi „Braukšanas virzieni joslās", un no minētās joslas veikusi kreiso pagriezienu, neieņemot attiecīgo kreiso malējo stāvokli uz brauktuves, tādā veidā ignorējot pārējo vadītāju intereses un radot traucējumus vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai.

Ar 2011.gada 9.maija Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja amatpersonas lēmumu Nr.050/PA819996 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) /pers. D/ par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 10., 70., 83. un 298.10.punkta prasību neievērošanu saukta pie administratīvās atbildības, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktu, piemērojot naudas sodu Ls 55 apmērā.

Izskatot /pers. D/ apstrīdēšanas iesniegumu, ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētāja) priekšnieka vietnieka 2011.gada 5.jūlija lēmumu Nr.2902 (turpmāk arī – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 26.jūlija spriedumu atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 5.jūlija lēmums Nr.2902, bet /pers. D/ sūdzība noraidīta.

Pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas kārtībā pārsūdzēja /pers. D/, iesniedzot apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 28.jūnija spriedumu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka spriedums ir nepamatots un atceļams pilnībā, jo tiesa sprieduma motīvu daļā ir paplašināti tulkojusi likuma normu, kas novedis pie nepareiza sprieduma taisīšanas. 2013.gada 18.jūnijā bija nozīmēta tiesas sēde. Tā kā šobrīd viņa atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā, tad uz tiesas sēdi ieradusies ar trīs minūšu nokavēšanos kopā ar savu nepilngadīgo meitu un viņas tēvu. Kamēr meitas tēvs devās apmaksāt autostāvvietu, viņa ar meitu devās uz tiesas sēdi. Tiesas zālē durvis bija slēgtas, devās uz nākamo tuvāko kabinetu, no kura viņu aizsūtīja pie tiesneša palīga. Tiesneša palīgs paziņoja, ka tiesa lietu jau izskatījusi. No

plkst.13.03 kopš atradās koridorā pie tiesas zāles neviena persona no tiesas zāles neiznāca, līdz ar to rodas pamatotas šaubas par to, ka tiesa lietu ir skatījusi objektīvi. Procesuāli nav iespējams lietu izskatīt 3 minūtēs.

Tiesa ir pievienojusies iestādes lēmumā norādītajam pamatojumam un izdarījusi nepareizus secinājumus. Tādējādi pamatojums un argumentācija tam, kā dēļ gan tiesas spriedums, gan sākotnējais lēmums ir atceļams, norādīts iesniegtajā sūdzībā iestādei un Administratīvajai rajona tiesai.

Tā kā pirmās instances tiesas sēdē nebija iespējams piedalīties, jo tā tika pabeigta 3 minūšu laikā, tad arī nebija iespēja izteikt lūgumus. Ņemot vērā to, ka visi operatīvie transportlīdzekļi ir aprīkoti ar video novērošanas ierīcēm, lūdz Rīgas apgabaltiesu izprasīt no iestādes konkrētā pārkāpuma video ierakstu un lietu izskatīt mutvārdu procesā.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[20]panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nav objektīvi konstatējams.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Krimināllietu tiesu kolēģija, pārbaudījusi pirmās instances tiesas spriedumā ietvertos argumentus, atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kā arī, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus, tāpēc Krimināllietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

Krimināllietu tiesu kolēģija norāda, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta nosacījumiem.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.panta nosacījumiem, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem lietas materiāliem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Tātad, lai secinātu, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, jāizvērtē, aplūkojot visus procesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā un tikai, pastāvot saprātīgām šaubām, kura nav iespējams novērst, tās jāvērtē par labu pārkāpējam.

Krimināllietu tiesu kolēģija, izvērtējot lietā esošos materiālus, pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam, ka policijas darbinieku ziņojumi ir atzīstami par rakstveida pierādījumiem un izmantojami lietas izspriešanā, lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajiem notikumiem, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe, lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Bez tam, Krimināllietu tiesu kolēģija norāda, ka notikumu fiksēšana ar video vai foto ir tikai viens no pierādījumu veidiem, un video ieraksta neesamība nav par pamatu, lai apšaubītu citus lietā esošos un izvērtētos pierādījumus.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka minētajā lietā esošais pierādījumu kopums, kas atspoguļots iestādes un pirmās instances tiesas nolēmumā, atzīstams par pietiekamu, lai atzītu, ka sūdzības iesniedzēja ir vainojama viņai inkriminētajā administratīvajā pārkāpumā. Iesniegtā apelācijas sūdzība nesatur faktus par lietas faktiskajiem apstākļiem, kas nebija zināmi, pieņemot nolēmumu pirmās instances tiesā un kas būtu par pamatu likumīga sprieduma atcelšanai.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, ka tiesa nevarēja izskatīt lietu triju minūšu laikā bez iesniedzējas klātbūtnes, tiesu kolēģija secina, ka šādi apgalvojumi ir noraidāmi kā nepamatoti.

Kā redzams no tiesas pavēstes Nr.01992185 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.142230411 (1-0312-13/15), 2013.gada 20.maijā /pers. D/ ir paziņots, ka konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiks Administratīvā rajona tiesas Rīgas tiesu namā Rīgā, Antonijas ielā Nr.6 2013.gada 18.jūnijā pulksten 13.00 (l.l.53).

No pirmās instances tiesas 2013.gada 18.jūnija sēdes protokola redzams, ka tiesas sēde tiek atklāta pulksten 13.00, iesniedzēja /pers. D/ uz tiesas sēdi nav ieradusies, tiesā nav saņemta informācija par neierašanās iemesliem, kā arī, iesniedzēja nav lūgusi tiesas sēdi atlikt vai izskatīt lietu bez viņas klātbūtnes. Tiesa ir uzklausījusi iestādes pārstāves viedokli par iesniegto /pers. D/ sūdzību, pārstāve tiesu debatēs nav vēlējusies izteikties. Lietas izskatīšana pabeigta pulksten 13.05.

/pers. D/ apelācijas sūdzībai pievienojusi čeku, ka viņa novietojusi automašīnu stāvvietā un samaksājusi par stāvēšanas laiku 2013.gada 18.jūnijā pulksten 13.05.

Tiesu kolēģija secina, ka tiesas sēde jau bija beigusies tad, kad iesniedzēja vēl tikai norēķinājās par automašīnas novietošanu stāvvietā. Tiesu kolēģija uzskata, ka nav nekāda pamata apšaubīt, ka konkrēto lietu bija iespējams izskatīt tiesas sēdes protokolā norādītajā laikā, ņemot vērā, ka iesniedzēja nebija ieradusies, bet iestādes pārstāve paskaidrojumus sniegt un izteikties tiesu debatēs nevēlējās. Iesniedzējai bija pienākums uz tiesas sēdi ierasties savlaicīgi vai arī neierašanās vai kavēšanās gadījumā savlaicīgi informēt tiesu par neierašanās vai kavēšanās iemesliem.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12], 289.[21], 289.[22]pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a :

Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 28.jūnija spriedumu atstāt negrozītu, /pers. D/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Amoliņa

Tiesneši (personiskais paraksts) I.Logina

(personiskais paraksts) J.Stukāns